

τοῦ κατεκῆ, τὸ δὲ λοιπὸν ἀνηπάγη ὑπὸ τοῦ λαϊμαργοῦ ζώου· ἠγέρθημεν τῆς τραπέζης πεινῶντες.

Ἐκτὸς τούτου παρέστην μάρτυς οἰκογενειακῆς σφοδρῆς διαμάχης.

Ὁ πενθερός μου ἀνήγγειλεν ὅτι κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ θὰ ἤρχετο ἡ πρεσβυτέρα κόρη του, ὅτι θὰ κατελάμβανε τὰ πρῶτα αὐτῆς δωμάτια καὶ θὰ διηύθυνεν, ὡς πρότερον, τὸν οἶκον.

— Ναί, ὑπέλαβεν ἡ σύζυγος ὀργίλως, ἐμπιστεύσου τὴν διεθυσιν εἰς τὴν Μάγισαν, δὲν ἔχει κανέν ἀπὸ τὰ προτερήματα τῆς Καρολίνας· θὰ μετανοήσης πικρῶς.

— Τί προτερήματα λέγεις πάντοτε; διέκοψεν ὁ σύζυγος. Κατηραμένα τὰ προτερήματα αὐτά, τὰ ὁποῖα καθιστῶσιν ἄθλιον τὸν βίον! Ἡ Καρολίνα εἶνε ὑπογραμμὸς τῶν σημερινῶν κορασίων! Δὲν ἔπρεπε νὰ ὁμιλῶ τοιοῦτοτρόπως ἐνώπιον τοῦ μνηστῆρός του, ἀλλ' εἶνε θλιβερόν νὰ βλέπῃ κανεὶς τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα διδάσκουσιν αὐτήν. Εἰς τὰ σχολεῖα μανθάνουσι γεωγραφίαν, ἱστορίαν, ξένας γλώσσας, καὶ Κύριος οἶδε τί ἄλλο, ἀγνοοῦσι δὲ τὸν οὐρανόν, τὴν γῆν, τὰς Γραφάς, τὴν μυθολογίαν· ὁμιλοῦσιν ὀλίγας λέξεις γερμανικὰς καὶ γαλλικὰς καὶ οὐδὲν σύγγραμμα δύνανται νὰ νοήσωσιν. Ἐνθυμοῦμαι πόσον ἐπήνεσας τὴν ἀγγίνοιαν καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς Καρολίνας, πρῶτα τινὰ ὅταν παρετήρει τὸ ὥραϊον σύμπλεγμα τοῦ Korwaldeen, τὸ παριστῶν τὸν Δία καὶ τὸν Γανιμήδην. Εἶπεν ὅτι ὁ νέος ἐκεῖνος ἦτο ὁ υἱὸς τοῦ Ναπολέοντος. Αἱ φίλοι τῆς συνεφώνησαν καὶ ὅλοι ἤρχισαν νὰ κλαίουσιν.

Ἡ μήτηρ τῆς Καρολίνας ἠτοιμάζετο ν' ἀντικρούσῃ αὐτόν, ὅτε εἰσῆλθεν ὁ γραμματοκομιστὴς λέγων, κατὰ τὸ ἔθιμον τοῦ τόπου:

— Καλὴν ὀρεξίν!

καὶ ἐγχειρίζων ἐπιστολὴν τῷ κυρίῳ Α* τοῦ ὁποίου τὸ κατηφές ἦθος εὐθὺς ἐφαιδρύνθη.

— Εἶνε τῆς Μάγισας, ἀνέκραξε· θὰ ἔλθῃ βεβαίως τὴν προσεχῇ ἀνοιξίν.

Ἡγέρθη τῆς τραπέζης, εἶπεν εὐγενεῖς τινὰς λόγους εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ ἐζήτησε συγγνώμην παρὰ τῆς κόρης του. Ἐπορεύθημεν εἰς τὸ θέατρον λίαν ἀργά.

Μόλις εὐρὼν δύο θέσεις διὰ τὴν Καρολίαν καὶ τὴν μητέρα της, ἠκολούθησα τὸν πενθερόν μου, ὅστις μὲ προσεκάλεσεν εἰς τι ξενοδοχεῖον πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἐλλειποῦς ἡμῶν δειπνοῦ.

Μ' εἰσήγαγεν εἰς ἰδιαιτέρον δωμάτιον, διέταξε νὰ φέρωσι φιάλην καμπανίτου καὶ ἔδειξε πρὸς με ἀγάπην, ἥς μέχρι τότε παρ' αὐτοῦ οὐδέποτε ἠξιώθην.

— Θὰ ζητήσω παρ' ὑμῶν συγγνώμην, μοι εἶπε, διότι δὲν ἀπῆντησα εἰς τὴν ἐπιστολὴν δι' ἧς μοι ἐζητήσατε τὴν χεῖρα τῆς Καρολίνας. Ἡ σύζυγός μου ἤθελεν εὐθὺς ν' ἀπαντήσῃ, ἀγνοῶ διατί ἐγὼ παρημέλησα. Πρέπει νὰ εἶπω τὴν ἀλήθειαν· αἰσθάνομαι ὅτι ἐφάνην ἄδικος πρὸς τὴν κόρην αὐτήν. Ἡ πρὸς τὴν πρώτην σύζυγόν μου ἀγάπη καὶ πρὸς τὴν θυγατέρα

της, ἥτις ὁμοιάζει μ' αὐτὴν μ' ἔκαμε νὰ παραβλέψω τὴν ἀγωγὴν τῆς Καρολίνας.

Ἀλλ' ἡ φύσις δὲν ἐφάνη μητριᾷ. Εἶνε καλὴ κόρη καὶ ἐλπίζω μεθ' ὑμῶν νὰ γείνη καλὴ σύζυγος καὶ μήτηρ. Σὰς ἀγαπῶ ὡς τέκνον μου καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ μὲ συγχωρήσετε, διότι ἐφάνην πρὸς ὑμᾶς κατ' ἀρχὰς ψυχρός. Δὲν σὰς ἐνόησα, κατόπιν ὁμῶς ἔμαθον νὰ σὰς ἐκτιμῶ. Μεγάλην δὲ χαρὰν αἰσθάνομαι, διότι πιστεύω ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν μου ἡ ἀτυχὴς Μάγισα, θὰ εὖρῃ ἀδελφόν, προστάτην, καρδίαν εὐγενῆ, ἥτις θὰ παρηγορήσῃ αὐτὴν διὰ τὴν στέρησιν τῆς ἀγάπης τοῦ πατρός.

Καὶ ταῦτα λέγων ἀπέμασσε τὰ δάκρυά του· εἶτα ἰδὼν τὸ ὥρολόγιόν του:

— Καίρὸς ν' ἀπέλθωμεν· εἶπε. Καὶ ἠγέρθη.

Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐκείνης ἠγάπησα τὸν πενθερόν μου· ἐπεθύμουν νὰ ὁμιλῶ μετ' αὐτοῦ· συνεκινήθη δὲ οὐκ ὀλίγον ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει τῶν πρὸς ἐμὲ αἰσθημάτων του. Ἀλλ' ὁ χαρακτήρ τῆς Καρολίνας ὁσημέραι μοὶ ἀπήρεσκεν· ἡ ἀγαθὴ τῆς ὁμῶς καρδία καὶ ἡ μεγάλη ἀγάπη ἣν ἐδείκνυε πρὸς με μὲ συνεκίνουν τόσο, ὥστε δὲν ἐτόλμων νὰ διαρρήξω τὸν ταχέως συναφθέντα δεσμόν τῆς ἀγάπης μας.

Διάφοροι περιπτώσεις ἐπεβράδυνον τὸν γάμον μας. Ἡθέλησα κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο νὰ διδάξω τὴν Καρολίαν ὠφέλιμα τινὰ μαθήματα. Ἀλλ' ἡ ἄρχουσα ἐν τῷ οἴκῳ διχόνοια, αἱ ἐπισκέψεις τῶν φίλων, ἡ περιφρόνησις τοῦ χρόνου ἀνῆγειρον προσκόμματα ἀνυπερέβλητα. Ἀόριστος ἐλπίς καὶ ταραχὴ μὲ κατεῖχεν ἀναμένοντα τὴν ἀφίξιν τῆς Μάγισας.

— Τίς οἶδε, ἔλεγον, ὁποῖα θὰ ἐπέλθῃ μεταβολή. Πιθανόν νὰ εἶνε περιαλγῆς καὶ τραχεῖα καὶ ἐγὼ δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ παρηγορήσω αὐτήν.

Ὅπως δὴποτε ὁμῶς, ἐνόμιζον ὅτι ἀδύνατον ἦτο ν' αὐξήσῃ τὴν ἀηδίαν, ἣν ἠσθάνομην ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ.

Οὕτω διήλθεν ὁ χειμὼν καὶ ἐπῆλθε τὸ ἔαρ μὲ τὰ ἄνθη, καὶ τὰς χελιδόνας, τοὺς κορυδαλλούς, τὸν Μάϊον καὶ τὴν Μάγισαν.

Γ'

Ἀπῆλθον ἐπὶ τινὰς ἡμέρας εἰς τινὰ ἐξοχὴν. Μετὰ τὴν εἰς Κοπεγχάγην ἐπανοδόν μου, ἐπορεύθην εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μελλονύμφου μου, ἥτις μετὰ τινὰς ἀσημάντους λόγους, μοὶ εἶπεν:

— Ἦλθεν ἡ ἀδελφὴ μου ἐκ Σουηδίας. Τώρα θὰ σὲ συστήσω εἰς αὐτήν.

Ἀνῆλθομεν τὴν κλίμακα.

Ἡ Καρολίνα ἠνέφξε τὴν θύραν.

Ἐξέπλāγην ἐπὶ τῇ τάξει καὶ τῇ καθαριότητι τοῦ δωματίου εἰς ὃ εἰσῆλθομεν. Ἀλλῃ ἀτμόσφαιρα ἐνόμιζον ὅτι ἐφαίδρυνε τὴν ψυχὴν μου. Παρὰ τινὰ τράπεζαν ἐκάθητο γυνὴ τις γράφουσα μετὰ μεγάλῃς προσοχῆς.

— Μάγισα, ἀνέκραξεν ἡ Καρολίνα, ἰδοὺ ὁ μνηστὴρ μου.

Ἡ Μάγισα ἠγέρθη καὶ προέβη πρὸς ἡμᾶς.

Ἄ! ὁποῖαν κακὴν ἰδέαν εἶχον μέχρι τότε περὶ αὐτῆς!

Ἦτο νεᾶνις μικροῦ ἀναστήματος, ἀπαστράπτουσα ἐκ καλλονῆς καὶ χάριτος· οἱ ζωροὶ αὐτῆς χαρακτῆρες ἐπέφαινον παιδικὴν ἀφέλειαν καὶ σθένος εὐγενοῦς ψυχῆς. Ἐζήτησα συγγνώμην διὰ τὴν ἐνόχλησιν. [Ἔπειτα συνέχισα]. Σ*

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

Ὁ «Ἀδικηθεὶς Ρογήρος», μυθιστορία Ἰουλίου Μαυρί, 2 τόμοι ἐκ 686 σελίδων, δραχ. 3 (3,40)

«Ἀττικαὶ Νύκτες». Δράματα — Ποιήσεις Σ. Ν. Βασιλειάδου 2 (2,20)

«Ἑλληνική» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνῳ Κυριακίδου 5 (5,30)

«Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ», μυθιστορία Γεωργίου Πραδέλ 5 (5,30)

«Ὁ Ἀγνωστος τῆς Βελλεβίλλης», μυθιστορία Π. Ζακὸν 2,50 (2,70)

«Ὁ Ἰππότης Μάιος», μυθιστορία Ponson de Terrail 2,50 (2,70)

«Ἡ διδασκάλισσα», μυθιστορία Εὐγενείου Σόη 3 (3,20)

«Τὸ διάμειον Φρέαρ», μυθιστορία Pierre Sales 4 (4,10)

«Τὰ χάλια μας», κωμῳδία Π. Λαζαρίδου ἠθοποιοῦ 70 (80)

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν Ἰνδιῶν», μυθιστορία Ξαβιέ - δὲ - Μοντεπὲν (τόμ. 2) 3 (3,30)

«Ὁ παπᾶ - Κωνσταντίνος», μυθιστορία Ἀλεβὺ 1,50 (1,70)

«Ἡ Ἀδελφούλα», μυθιστορία Ε. Μαλὼ (τόμ. 2) 2,50 (2,80)

«Τυχὸν Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου 1 (4,10)

«Τὰ Ὑπερῶα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Pierre Zaccane 4 (4,20)

«Ἡ Γυναικὶς, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετὰφρασίς Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου 1 [1,20]

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας», μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ 3 (3,30)

Ποιήματα Ἀθανασίου Χρηστοπούλου λεπ. 50 (60)

» Σολωμοῦ 50 (60)

» Βηλαρά 50 (60)

«Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρ. μα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιήθην ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετὰφρασίς Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]

«Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ», μυθιστορία Παύλου Μαντεγάτσα, δραχ. 1,50 (1,60)

«Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ξαβιέ Μαριμιέ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας 1,50 [1,70]

«Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἡτο: Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ᾗ προσετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δρᾶμα «Ἡ καταστροφή τῶν Γεννιστάρων». Τόμοι 2 5 (5,30)

«Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès 1,50 (1,70)

«Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὁγκώδεις τόμους 4 [4 1,50]

«Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετὰφρασίς Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ.2 [2,20]

«Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὁγκώδεις 3 δρ. 6 (7)

«Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ», μυθιστορία Ἑμμ. Γονζαλὲς 1,50 (1,70)

«Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλευτάρτου», μυθιστορία Pierre Zaccane (τόμοι δύο) 3 (3,30)